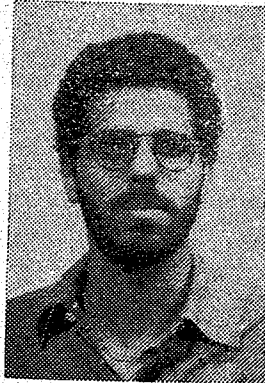

רוני והגברת הזקנה

"מיקשינה" - סרטו של רון ניניו

רוני ניניו

היתה מפתחת את כשרונה ומגיעה לדרג של "אמן לאומי" או לפחות פדאגוג מכובד... חיים אבודים... ובנוגע לרוני ניניו - זכור לי סרטו הראשון ב"מ"מ, האופייני לבמאי סרטים מתחיל: היה זה סרט חלומי-סיוטי-פילוסופי יומרני, חטאי ילדות. כמה טוב לראות ש"אדם צעיר נכנס לדרך בטוחה של "סרט גורמלי", יפה, מעניין ומר"ש - בלי "לעמוד על הראש". בקווה שגם כאן, בארץ, יידע להמ"חיש את מה שלמד בחו"ל.

נתן גרום

88 המשמר ע"6
24/7/80

השמעתם אי-פעם על מיקשינה (ק' סגולה)? אם לא שמעתם - ובוודאי לא שמעתם - תהיה לכם אולי הזדמנות לראות ולשמוע, כש-יוצג סרטו של רוני ניניו בטל-וויזיה הישראלית (נקווה).

או שמא תראו אותו בסינמטק או בהקרנה פרטית? את הסרט ביים הבמאי הצעיר במסגרת לימודיו ה-קולנועיים בני-יורק - ואדריאנה מיקשינה היא מלחינה ופסנתרנית זקנה (כנראה בת 70) המצפה עדיין שיגלו אותה. היא נולדה ביאלטה שבבריה"מ, במשפחת אמנים - ציירים, פסלים - וכשהגיעה לפיר-קה ונישאה למיקשין, פרצה המ-הסיכה והזוג הצעיר גישא את רגליו ועזב את ברה"מ בכיוון יפאן ו-אחרי-כך ארה"ב. אדריאנה היתה יפהפיה ותופיעה בקונצרטים, אך כנראה לא ידעה לעמוד בתחרות בתנאים מסחריים ואכזריים של ארה"ב, או לא מצאה פרוטקטורים מלאימים שיתמכו בה וידאגו לקי-דומה (מה גם שהתגרשה מבעלה) - וכוכבה דעך לפני שהצליח להפ-נות את תשומת לבם של האמרגנים והקהל. עד שמצא אותה רוני ניניו וגילתה אותה מחדש. קצת מאוחר אמנם, אך ייתכן שבזכות הגילוי הזה הוא יתגלה כבמאי צעיר ו-כוכשר המגיש לנו 40 דקות של סרט מרגש: סיפורה של מלחינה היוצרת למגירה, באחת הסצינות האחרונות של הסרט רואים את האשה ליד מדף מלא כרכים של לחניה - שאיש לא טרח להוציאם לאור. רק שתי יצירות הודפסו - וגם אלה בהוצאה עצמית של ה-מלחינה.

לאורך הסרט משמיעה מיקשינה כמה יצירות לפסנתר או לתזמורת (מתוך הקלטה מגנטית) המזכירות בסייגנון את צ'ייקובסקי או רחמי-נינוף - בהחלט יצירות מלאות עוצמה ותזן - כמו ה"קוואצ'ק" בעל מרץ וקצב. מיקשינה חיה את המוסיקה שלה ומלווה אותה בה-ערות, תנועות ידיים, בכל גופה ומאודה. זהו סרט מעניין. הבמאי משתמש בתצלומיה של מיקשינה מכל תקופות חייה, בתמונות שעל הקיר בדירתה, זכרונותיה מן האה-בות האמיתיות או המדומות - בין היתר אלכסנדר בלוק, המשורר הג-דול, מעביר אותה ברחובות ניר-יורק בפרווה וכובע מפוארים, מן הימים ההם". שליטתה המוגבלת בשפה האנגלית ובמבטא רוסי מוב-הק מוסיפה חן ועצב לטראגדיה של האשה הזקנה המחכה עדיין ואינה מאבדת את תקוותה שאמנם עוד יושמעו יצירותיה מעל במות הקונצרטים.

הנך מלווה את מיקשינה במקביל למצלמתו של ניניו וחושב בלבך: אילו גשאה בברה"מ ייתכן...

24.7.80 על המשמר ע"6

הרוסיה הלבנה של רוני ניניו

מאת גידי אורשר

בטלויזיה ככל וזאת היתה פתיחה די מבי
טוחה.

הכוונה בסרט השני היתה לנסות ולעשות סרט מקצועי לחלוטין ולא עוד סרט סטורי דנטיאלי. למרות שגם סרט זה, "מיקשינה", נעשה במסגרת האוניוורסיטה, הוא יומרני יותר ומפותח יותר. "מיקשינה" הוא סיפור רח של אמנית ניי-יורקית, אחת מיני רבים, שלא זכו עדיין להכרה והם מסתובבים בעיר הגדולה ומנסים להציע את כשרונם למי שמוכן לקבל. אלא שאדריאנה מיקשינה אינה אמנית צעירה המחפשת את דרכה. היא אחת מגזע הוולך ונעלם של רוסיים לבנים שעברו את המהפכה או התחמקו ממנה ב" רגע האחרון ושרדו כדי להמשיך לקיים את המסורת האמנותית הרוסית המרתקת. מיקשינה היא טרגדיה מהלכת, בכל תנועה ל" חלוקת התגשמה האימנותית שלה עם האנטי שות אליה היא פונה ביצירות אותן היא כותבת.

למרות גילו הצעיר, יש לרוני נהיר עבר לא מבוטל של קשריה קולנועית ופרי של יצירה אותו הוא יכול להציג כחפחה מוחית שית לפעילות מתמשכת בעולם הפרטי.

אמת, צריך להשאיר תמיד בפרופורציות של התייחסות ואין דינם של סרטים ראשונים. סרטי בוסר הנעשים יותר על פני של האינסטינקט כדינם של סרטים בוגרים ומורכבים יותר בהם מרכיב הנסיון והידע גדול הרבה יותר. אבל את אישיותו של במאי הקולנוע הצעיר מלווים, בדרך הטבע גם אלה וגם אלה.

היום, כשהוא עומד על סיפה של תקופה מקצועית ומלוטשת יותר, יכול רוני ניניו להביט אחורה בחיך ולהיזכר.

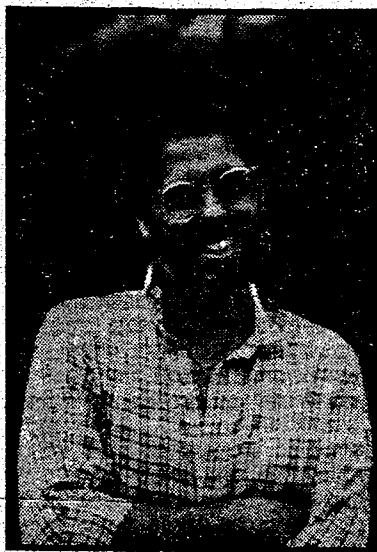
כאילו-אמנים

זהו סרט מרתק ומסמך אנושי תיאטרי וי מקסים, גם בשל האישיה וגם בשל הטיפול האוהב והרגיש אותו מציע הסרט. זהו סרט שיכול להעמיד בפרופורציות אחרות את ה" כאילו-אמנים המצליחים, אילי על חשבונם של אלה שלא. זהו סרט שהוא כמעט עולם ומלואו של האישיה המקסימה והזקנה הזאת ושל היצירה הממלאת אותה עד היום.

רוני מספר שהעבודה על הסרט, שצולם בצבע, למרות שהיה זה סרט תיעודי היתה דומה לעבודה על סרט עלילתי. התחקיר הי' מוקדם והשיחות אותן גיהל עימה, בהן תוד רה על משפטים באופן כמעט מדויק, כמו הצורך והרצון להעביר את אופיית הדירה המיוחדת בה היא מתגוררת בתאורה מסובכת עזרו לו להשיג את כל אלה. המטרה המשר בית שילוחה את עשית הסרט, לנסות ולעזור למיקשינה בקריירה שלה וליצור הכרה עמוי קה יותר של עבודותיה, אף היא צלחה כש" הסרט הוקרן לראשונה במסגרת המוזיאון ל" אומנות מודרנית בניו יורק. בעתיד, כשהוא יוקרן על פי התוכנית גם בטלויזיה הלא מסחרית, אולי אף תגדל ההצלחה ומיקשינה תזכה לעדנה בבלותה.

בינתיים, חזר רוני לישראל גם כדי להי ציג את סרטיו וגם כדי לחדש את הקשר הקולנועי שלו עם הארץ. בעתיד הוא מקווה לתחמסר בעיקר לדרמות שיערבו את עבודתו בקולנוע עם עבודה עם שחקנים, אולם לאור הנסיון המוצלח והמתנה מאוד שהיה לו ב" סרטו האחרון נדמה כי גם השטח הדוקומנטי סרי יצא אף הוא נישכר.

קשה לו להיזכר מתי בדיוק החלה האהבה. את תחילתו של המעשה קל יותר לאתר. בשלהי בית הספר היסודי חברו מול וכרנה כדי להעמיד לו מצלמה קטנה ומשוטה ששימשה אותו בעבודות ראשונות. הרבה זמנר משפחתי שצולם ונערך בהתאם קדמו לסרט שלם ראשון של מיכ"ה שנעשתה בכיתה השישית. שנה מאוחר יותר, בשב" עית בא הסרט, "1+1=1" שנעשה במסגרת קולנוע לנוער וזכה באותה שנה בפרס הראשון בתחרות הארצית לנוער. הקדים גוסף הקשור לאותו סרט היה הצגתו וקבלתו של הסרט כעבודת גמר ע"י הנהלת בית הספר התיכון שלו, עובדה שיצרה תקדים.

רוני ניניו

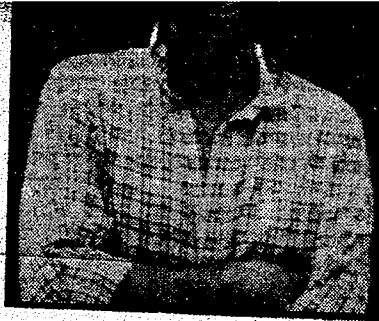
השנה שבאה אח"כ פותחת את הפרק ה" אמריקני בהיסטוריה הקצרה של רוני. הו רץ נסעו לשליחות בארה"ב ורוני גילוה עליהם ובקלגי בו למד המשיך את הרומן שלו עם הטלנוע בארבעה פרטים עצרים.

אדריאנה מיקשינה

יקרו: על פי המדיניות גם כשליחה אל
מסחרית, אולי את תגול ההצלחה ומיקשינה
חוכה לעונה בבלותה.
בינתיים, חזר רוני לזרואל גם כדי לה-
ציג את סרטיו וגם כדי להודיע את הקשר
הקולנועי שלו עם הארץ. בעתיד הוא מקווה
לתחמסר בעיקר לדרמות שיערבו את עבודתו
בקולנוע עם עבודה עם שחקנים, אולם לאור
הנסיגה המוצלח והמהנה מאוד שתיה לו ב-
סרטו האחרון נדמה כי גם השטח הדיקומני
טוב יצא את דגה נישכר.

אוריאלה מיקשינה

רוני נגידי

השנה שבאה אח"כ פותחת את הפרק ה-
אמריקני בהיסטוריה הקצרה של רוני. הו-
רד נסעו לשליחות בארה"ב ורוני נילוהו
עליהם ובקולג' בו למד המשיך את הרומן
שלו עם הקולנוע בארבעה סרטים קצרים,
אלא שהפעם ב-16 מ"מ וזה, למי שמבין,
כבר הבדל משמעותי.

הקשר שלא יכול היה להינתק נמשך גם
בצבא, שם עסק רוני בחיל האוויר בהכנת
סרטי הדרכה והעובדות טלוויזיה, גם בשט-
חים של צילום וקול. כשהשירות נסתיים
הוא חזר לארה"ב כדי להשלים את לימודיו
בשנה השלישית באוניברסיטה המפורסמת של
ניו יורק. וכאן, על רקע של שני סרטים
אותם הוא מציג היום, הוזרה התמנה יו-
מטשטשת כדי לעבור שוב לאווה.

הלימודים באוניברסיטה מיקדו את רצו-
נותק ושטחי הפעולה שלו. בתחילה רצה
לעסוק בצילום ובבימוי גם יחד אולם הנסיון
שנרכש בעבודה רק הוכיח לו כי קשה, כי
מצט בלתי-אפשרי להקדיש על כמה תחומות
בו בזמן ולכן בחר בבימוי בלבד. כך הוא
מציג שני סרטים, אחד עלילתי קצר והשני
בעל אופי דוקומנטרי ארוך יותר, שני סר-
טים המהווים יותר מכרטיס ביקור שלו.

אדם עוצר
מכונית בני-יורק

הראשון "שגיון" נעשה במסגרת הלימו-
דים. הרעיון נולד במסגרת סדנה כתיבה ב-
אוניברסיטה והוא, כדרך רעיון ראשוני ש-
נה מן הסיפור של הסרט, תחילה רצה
רוני לעשות סרט על אדם העוצר מכונית
בני-יורק ודורש שיקחו אותו לסאן פרנ-
ציסקו. העיבוד שעבר הרעיון המקורי נעשה
ע"י תלמידי הסדנה שניסו להרחיבו ולהפוך
אותו לאישי ואנושי יותר. כך נוצר הסרט
שעיקרו הרוח של תמיד ניתן למיצי של
שינוי ושל גודלים. ומי שמכיר את החיים
בניו יורק, אמר רוני, יודע מה זה לקום
ולנסוע לתוך המערבי באמצע היום ובכלל.
בסרט, משכנע הניבור את עצמו ועג נוסף
לנסות לשכור את השיגרה ולצאת, אפילו
כך סתם, בלי תבנון מוקדם למסע. אולם,
כשהוא משתכנע לבסוף, נשאר גיבורו מ-
אחרי עם כל הרוטינה המשעממת של ה-
ימיום שאינו ימל להינתק ממנה.

מסגרת האוניברסיטה מאפשרת לסטודנטים
שלה להטיק את סרטיהם בעזרת המצימ-
צמת, מסתבר, רק לאחר שאלה הצליחו ל-
שכנע כמה מחבריהם לכיתה לעבוד עימם.
זאת, משום שרק מספר מצומצם של סר-
טים יכולים להיות מופקים. רוני היה אחד
מאלה שהצליחו לשכנע את השחקנים השיג-
בעזרת מודעה בעיתון ומסתבר, שיש שחק-
נים מקצועיים רבים המוכנים להופיע בסר-
טים של סטודנטים גם משום שהאבטלה
גדולה בשטח זה וגם משום שעבור אותם
שחקנים הנסיון הקולנועי יכול רק להטיף.

גם צילומי הסרט שארכו כחמישה ימים
נשאו בתוכם כמה הפתעות וקשיים בלתי
צפויים, בדרך כל עשייה קולנועית, אולם
עזרה של מעורבים רבים (בהם גם מתלסקה
מיחדת של עירית נוי-יורק ומשטרחה) ו-
תושיה פתרו את רוב הבעיות. הסרט, שנע-
רך בחלקו גם בארץ הקרוי מאתרי יתרי

הצעת הכסף

29/1
הצעת הכסף
● לבמאי הסרטים הצעיר ניניו
על סרטו "תיקשורה" שהוקרן במסגרת
"מועדון הסרט הקצר" של הטלוויזיה ניניו
הצליח לחזור ברגישות לעולמה של המל
חינת הרוסית המהגרת בניו יורק, מקשיבה
הדמות של הקשישה שהלחינה יותר
מ-800 יצירות מוסיקליות. שרק שתיים
מהן בוצעו הצליחה להתחמק בעזרת דו
המיומנת של ניניו מגבולות הקנאליות
ולתפוך את סרטו למיני-יצירת מופת של
במאי ישראלי. דבר העשוי לעורר קנאה
אצל במאים צעירים אחרים בישראל. מע
לחיו של תיקשורה לא הועילו לסרט
המבולבל והיומרוני של שאול דישי
(ראו "זמן אמת") שהיה חנכה עקשנית
על קליטתה של ניניו.